

Sygn. akt III KZ 138/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 grudnia 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt II AKo (...),

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 16 października 2014 r., w sprawie XIII S (...),

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku A.B. o wznowienie postępowania we wskazanej sprawie, stwierdzając, że wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonych postępowania w sprawie ze skargi na przewlekłość, złożonej w postępowaniu karnym na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) jest niedopuszczalny z mocy ustawy. W uzasadnieniu zarządzenia przytoczono argumentację zawartą w uzasadnieniach postanowień Sądu Najwyższego: z dnia 7 maja 2007 r., V KZ 24/07 (LEX nr 270987) oraz z dnia 8 października 2014 r., III KZ 65/14 (niepublikowane).

Powyższe zarządzenie wnioskodawca – A. B. – zaskarżył w całości twierdząc, że pogląd prawny wyrażony w powołanych w uzasadnieniu zarządzenia

postanowieniach Sądu Najwyższego jest bądź nieaktualny, bądź nie przystaje do materii niniejszej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Najwyższy podtrzymuje pogląd prawny wyrażony w judykatach powołanych w zaskarżonym zarządzeniu, a także w postanowieniu z dnia 9 lipca 2013 r., II KZ 23/13, LEX nr 1331283 (podobnie w postanowieniu z dnia 26 marca 2010 r., VI KZ 21/10, niepublikowane), że przepisów o wznowieniu postępowania nie stosuje się do postępowania w sprawie skargi na przewlekłość w sprawie karnej, tak zresztą jak i w sprawie cywilnej (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2005 r., III SPZP 1/05, OSNP 2005, z.19, poz. 321).

Wnioskodawca nie przyjmuje do wiadomości argumentacji przedstawionej we wcześniejszych postanowieniach Sądu Najwyższego, które zapadały m.in. w stosunku do niego w sprawach pokrewnych (dotyczy to również powołanego w zaskarżonym zarządzeniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2014 r., III KZ 65/14, wydanego w następstwie rozpoznania zażalenia właśnie A.B.), a mianowicie, że nowelizacja ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) ustawą z dnia 20 lutego 2009 r. o zmianie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 61, poz. 498) nie dotyczyła instytucji wznowienia postępowania. Ponieważ skarżący nie przedstawia żadnej dodatkowej argumentacji podważającej przedstawiony i zaaprobowany w orzecznictwie pogląd prawny poza swoim subiektywnym przekonaniem, jego zarzuty uznać należy za pozbawione jakiejkolwiek racji merytorycznej.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak we wstępie.